శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే ।
శివస్య హృదయో విష్ణుః విష్ణోశ్చ హృదయం శివః ॥

పద్మశ్రీ ఘంటసాల స్మారకపీఠం, శ్రీకాకుళం

సమర్పణ

ఘంటసాల సంగీత కళాశాల

హైదరాబాద్.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గారు ఆలపించిన

భగవద్గీత

ఓం నమో శ్రీ వేంకటేశాయ

ధ్యాన
సంగీత, సాహిత్య
ప్రోత్సాహకులు

శ్రీ మేగా మురళి

శ్రీ ధ్యానమైన శ్రీరాములు

M/s. DHYANA CHAITANYA ESTATES
326, PVT Market, Kothapet, Hyderabad.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గారు ఆలపించిన

భగవద్గీత

1వ భాగము

విషాద, సాంఖ్య, కర్మ, జ్ఞాన యోగములు

సమర్పణ
'ఘంటసాల స్వరపరిశోధకులు'
మాస్టర్ టి. శరత్‌చంద్ర
వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులు

ఘంటసాల సంగీత కళాశాల
హైదరాబాద్.
ఫోన్ : 98490 83934
92465 83934

భగవద్గీత

సంగీతం : ఘంటసాల గానం : ఘంటసాల

1 పార్థాయప్రతిబోధితాం భగవతానారాయణేనస్వయం
వ్యాసేనగ్రథితాంపురాణమునినా మధ్యేమహాభారతమ్
అద్వైతామృతవర్షిణీమ్ భగవతీం అష్టాదశాధ్యాయినీం
అంబ త్వామనుసందధామి భగవద్గీతే భవద్వేషిణీమ్

భగవద్గీత మహాభారతము యొక్క సమగ్ర సారాంశము. భక్తుడైన అర్జునునకు ఒనర్చిన ఉపదేశము గీతా సారాంశము. భారతయుద్ధము జరుగరాదని సర్వవిధముల భగవానుడు ప్రయత్నించెను. కానీ, ఆ మహానుభావుని ప్రయత్నములు వ్యర్థములాయెను. అటుపిమ్మట శ్రీకృష్ణుడు పార్థునకు సారథియై నిలిచెను...... ... Bit ...

యుద్ధరంగమున అర్జునుని కోరిక మేరకు రథమును నిలిపెను. అర్జునుడు ఉభయసైన్యములలో గల తండ్రులను, గురువులను, మేనమామలను, సోదరులను, మనుమలను, మిత్రులను చూచి, హృదయము ద్రవించి.

2 నకాంక్షేవిజయంకృష్ణ ! నచరాజ్యంసుఖానిచ
కింనోరాజ్యేనగోవింద ! కింభోగైర్జీవితేనవా ॥

స్వజనమును చంపుటకు ఇష్టపడక నాకు విజయము వలదు, రాజ్య సుఖము వలదు అని ధనుర్బాణములను క్రింద వైచి దుఃఖితుడైన అర్జునుని చూచి శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ...

3 అశోచ్యానన్వశోచస్త్వం, ప్రజ్ఞావాదాంశ్చభాషసే
గతాసూనగతాసూంశ్చ, నానుశోచన్తిపణ్డితాః ॥

దుఃఖింప తగని వారిని గూర్చి దుఃఖించుట అనుచితము. ఆత్మానాత్మ వివేకులు అనిత్యములైన శరీరములను గూర్చిగాని, నిత్యములు, శాశ్వతములు అయిన ఆత్మలను గూర్చిగాని దుఃఖింపరు.

4 దేహినోస్మిన్యథాదేహే, కౌమారంయౌవనంజరా
తథాదేహాన్తరప్రాప్తిః, ధీరస్తత్రనముహ్యతి ॥

జీవునకు దేహమునందు బాల్యము, యౌవనము, ముసలితనము యెట్లో మరొక దేహమును పొందుట కూడా అట్లే కనుక ఈ విషయమున ధీరులు మోహము నొందరు.

5 వాసాంసిజీర్ణానియథావిహాయ, నవానిగృహ్ణాతినరోపరాణి
తథాశరీరాణివిహాయజీర్ణా, అన్యానిసంయాతినవానిదేహీ ॥

మనుష్యుడు ఎట్లు చినిగిన వస్త్రములను వదలి నూతన వస్త్రమును ధరించునో, అట్లే ఆత్మ జీర్ణమైన శరీరమును వదలి క్రొత్త శరీరమును ధరించుచున్నది.

6 నైనంఛిన్దన్తిశస్త్రాణి, నైనందహతిపావకః
నచైనంక్లేదయన్త్యాపో, నశోషయతిమారుతః ॥

ఆత్మ నాశనము లేనిది ఆత్మను శస్త్రములు ఛేదింపజాలవు, అగ్ని దహింపజాలదు, నీరు తడుపజాలదు, వాయువు ఆర్పివేయను సమర్థము కాదు. ఆత్మనాశనము లేనిది.

7 జాతస్యహిధ్రువోమృత్యుః, ధ్రువంజన్మమృతస్యచ
తస్మాదపరిహార్యేర్థే, నత్వంశోచితుమర్హసి ॥

పుట్టినవానికి మరణము తప్పదు. మరణించినవానికి జన్మము తప్పదు. అనివార్యమగు ఈ విషయమును గూర్చి శోకింపతగదు.

8 హతోవాప్రాప్స్యసిస్వర్గం, జిత్వావాభోక్ష్యసేమహీమ్
తస్మాదుత్తిష్ఠకౌంతేయ, యుద్ధాయకృతనిశ్చయః ॥

యుద్ధమున మరణించినచో వీరస్వర్గమును పొందెదవు. జయించినచో రాజ్యమును భోగింతువు. కావున అర్జునా! యుద్ధమును చేయ కృతనిశ్చయుడవై లెమ్ము.

9 కర్మణ్యేవాధికారస్తే, మాఫలేషుకదాచన
మాకర్మఫలహేతుర్భూః, మాతేసఙ్గోస్త్వకర్మణి ॥

కర్మలను ఆచరించుట యందే నీకు అధికారము కలదు కాని, వాని ఫలితముపైన లేదు. నీవు కర్మఫలమునకు కారణము కారాదు. అట్లని కర్మలను చేయుట మానరాదు.

10 దుఃఖేష్వనుద్విగ్నమనాః, సుఖేషువిగతస్పృహః
వీతరాగభయక్రోధః, స్థితధీర్మునిరుచ్యతే ॥

దుఃఖములు కలిగినప్పుడు దిగులు చెందనివాడును, సుఖములు కలిగినప్పుడు స్పృహ కోల్పోనివాడును, రాగము, భయము, క్రోధము పోయిన వాడును, స్థితప్రజ్ఞుడని చెప్పబడును.

11 ధ్యాయతోవిషయాన్పుంసః, సఙ్గస్తేషూపజాయతే
సఙ్గాత్సంజాయతేకామః, కామాత్క్రోధోభిజాయతే
క్రోధాద్భవతిసమ్మోహః, సమ్మోహాత్స్మృతివిభ్రమః
స్మృతిభ్రంశాద్బుద్ధినాశో, బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి ॥

విషయవాంఛలను గూర్చి సదా మననము చేయువానికి, వాని యందును రాగముదయిస్తె, అది కామముగా మారి చివరకు క్రోధమగును. క్రోధము వలన అవివేకము కలుగును. దీనివలన జ్ఞానశక్తి నశించి దాని ఫలితముగా మనుజుడు బుద్ధిని కోల్పోయి చివరకు అధోగతి చెందును.

12 ఏషాబ్రాహ్మీస్థితిఃపార్థ, నైనాంప్రాప్యవిముహ్యతి
స్థిత్వాస్యామన్తకాలేపి, బ్రహ్మనిర్వాణమృచ్ఛతి ॥

ఆత్మజ్ఞానపూర్వక కర్మానుష్ఠానము, బ్రహ్మప్రాప్తిసాధనము కలిగిన జీవుడు సంసారమున బడక, ముక్తైక స్వరూపమైన ఆత్మప్రాప్తిని చెందగలడు.

13 లోకేస్మిన్ద్వివిధానిష్ఠా, పురాప్రోక్తామయానఘ
జ్ఞానయోగేనసాంఖ్యానాం, కర్మయోగేనయోగినాం ॥

అర్జునా! ఈ లోకములో ఆత్మానాత్మ వివేకముగల, సన్న్యాసులకు జ్ఞాన యోగము చేతను, చిత్తశుద్ధిగల యోగీశ్వరులకు కర్మయోగము చేతను, ముక్తి కలుగుచున్నదని సృష్టి ఆదియందు నాచే చెప్పబడియున్నది.

14 అన్నాద్భవన్తిభూతాని, పర్జన్యాదన్నసంభవః
యజ్ఞాద్భవతిపర్జన్యో, యజ్ఞఃకర్మసముద్భవః ॥

అన్నము వలన జంతుజాలము పుట్టును. వర్షము వలన అన్నము సమకూరును. యజ్ఞము వలన వర్షము కలుగును. ఆ యజ్ఞము కర్మ వలననే సంభవమగును.

15 ఏవంప్రవర్తితంచక్రం, నానువర్తయతీహయః
అఘాయురింద్రియారామో, మోఘంపార్థసజీవతి ॥

పార్థా! నాచే నడుపబడు ఈ లోకము అను చక్రమును బట్టి, యెవడు అనుసరింపడో, వాడు ఇంద్రియలోలుడై పాపజీవనుడగుచున్నాడు. అట్టివాడు వ్యర్థుడు, జ్ఞాని కానివాడు సదా కర్మల నాచరించుమనే ఉండవలెను.

16 యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠః, తత్తదేవేతరోజనః
సయత్ప్రమాణంకురుతే, లోకస్తదనువర్తతే ॥

ఉత్తములైన వారు దేని నాచరింతురో, దానినే ఇతరులును ఆచరింతురు. ఉత్తములు దేనిని ప్రమాణముగా అంగీకరింతురో లోకమంతయు దానినే అనుసరించును.

17 మయిసర్వాణికర్మాణి, సన్న్యస్యాధ్యాత్మచేతసా
నిరాశీర్నిర్మమోభూత్వా, యుధ్యస్వవిగతజ్వరః ॥

అర్జునా! నీ వొనర్చు సమస్త కర్మలనూ నాయందు సమర్పించి జ్ఞానముచే నిష్కాముడవై, అహంకారము లేనివాడవై సంతాపమును వదలి యుద్ధము చేయుము.

18 శ్రేయాన్స్వధర్మోవిగుణః, పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్
స్వధర్మేనిధనంశ్రేయః, పరధర్మోభయావహః ॥

చక్కగ అనుష్ఠింపబడిన పరధర్మము కన్న, గుణము లేనిదైనను స్వధర్మమే మేలు. అట్టి ధర్మాచరణమున మరణము సంభవించినను మేలే. పరధర్మము భయంకరమైనది. ఆచరణకు అనుచితమైనది.

19 ధూమేనవ్రియతేవహ్నిః, యథాదర్శోమలేనచ
యథోల్బేనావృతోగర్భః, తథాతేనేదమావృతమ్ ॥

పొగచేత అగ్ని, మురికిచేత అద్దము, మావిచేత శిశువు యెట్లు కప్పబడునో, అట్లు కామముచేత జ్ఞానము కప్పబడి యున్నది.

20 యదాయదాహిధర్మస్య, గ్లానిర్భవతిభారత
అభ్యుత్థానమధర్మస్య, తదాత్మానంసృజామ్యహమ్
పరిత్రాణాయసాధూనాం, వినాశాయచదుష్కృతాం
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ, సంభవామియుగేయుగే ॥

ఏ కాలమున ధర్మమునకు హాని కలుగునో, అధర్మము వృద్ధినొందునో, ఆయా సమయములయందు శిష్టరక్షణ, దుష్టశిక్షణ, ధర్మ సంరక్షణముల కొఱకు ప్రతీయుగమున అవతారము దాల్చుచున్నాను.

21 వీతరాగభయక్రోధా, మన్మయామాముపాశ్రితాః
బహవోజ్ఞానతపసాపూతా, మద్భావమాగతాః ॥

అనురాగము, భయము, క్రోధము వదలి నాయందు మనస్సు లగ్నము చేసి, ఆశ్రయించిన సత్పురుషులు జ్ఞానయోగము చేత పవిత్రులై నా సాన్నిధ్యమును పొందిరి.

22 యేయథామాంప్రపద్యన్తే, తాంస్తథైవభజామ్యహం
మమవర్త్మానువర్తన్తే, మనుష్యాఃపార్థసర్వశః ॥

ఎవరెవరు ఏయే విధముగా నన్ను తెలియగోరుచున్నారో వారిని ఆయా విధములుగా నేను అనుగ్రహించుచున్నాను కాని, ఏ ఒక్కనియందును అనురాగముగాని, ద్వేషముగాని లేదు.

23 యస్యసర్వేసమారంభాః, కామసంకల్పవర్జితాః
జ్ఞానాగ్నిదగ్ధకర్మాణం, తమాహుఃపణ్డితంబుధాః ॥

ఎవని కర్మాచరణములు కామ సంకల్పములు కావో యెవని కర్మలు జ్ఞానమను నిప్పుచే కాల్చబడినవో, అట్టివానిని పండితులని విద్వాంసులు చెప్పుదురు.

24 బ్రహ్మార్పణంబ్రహ్మహవిః, బ్రహ్మాగ్నౌబ్రహ్మణాహుతమ్
బ్రహ్మైవతేనగన్తవ్యం, బ్రహ్మకర్మసమాధినా ॥

యజ్ఞపాత్రము బ్రహ్మము, హోమద్రవ్యము బ్రహ్మము, అగ్ని బ్రహ్మము, హోమము చేయువాడు బ్రహ్మము, బ్రహ్మకర్మ సమాధి చేత పొందదగు ఫలము కూడా బ్రహ్మమనియే తలంచవలయును.

25 శ్రద్ధావాన్‌లభతేజ్ఞానం, తత్పరఃసంయతేన్ద్రియః
జ్ఞానంలబ్ధ్వాపరాంశాన్తిం, అచిరేణాధిగచ్ఛతి ॥

శ్రద్ధ, ఇంద్రియనిగ్రహము గలవారు జ్ఞానమును పొందుటకు సమర్థు డగును. అట్టి జ్ఞాని ఉత్కృష్టమైన మోక్షమును పొందును.

ఇది భగవద్గీతయందు బ్రహ్మవిద్యయను యోగశాస్త్రమున శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకుపదేశించిన విషాద, సాంఖ్య, కర్మ, జ్ఞాన యోగములు సమాప్తము.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గారు ఆలపించిన

భగవద్గీత

2వ భాగము

కర్మసన్యాస, ఆత్మసంయమ,
విజ్ఞాన, అక్షరపరబ్రహ్మ, రాజవిద్యా
రాజగుహ్య యోగములు

సమర్పణ
'గానకళాప్రపూర్ణ', 'స్వరసమ్రాట్'
మాస్టర్ టి. శరత్‌చంద్ర
మేనేజింగ్ ట్రస్టీ
శరత్‌చంద్ర సాంస్కృతిక, సామాజిక సేవా ట్రస్ట్
ఆంధ్రప్రదేశ్
ఫోన్ : 98490 83934
92465 83934

26 సన్న్యాసఃకర్మయోగశ్చ, నిశ్శ్రేయసకరావుభౌ
తయోస్తుకర్మసన్న్యాసాత్, కర్మయోగోవిశిష్యతే ॥

కర్మ సన్న్యాసములు రెండునూ మోక్షదాయక సాధనములు. అందు కర్మ పరిత్యాగమున కన్నా, కర్మానుష్ఠానమే శ్రేష్ఠమైనది.

27 బ్రహ్మణ్యాధాయకర్మాణి, సఙ్గంత్యక్త్వాకరోతియః
లిప్యతేనసపాపేన, పద్మపత్రమివామ్భసా ॥

ఎవడు ఫలాపేక్ష కాంక్షింపక బ్రహ్మార్పణముగా కర్మల నాచరించునో, అతడు తామరాకుపై నీటిబిందువులు అంటని రీతిగా పాపమున చిక్కుబడడు.

28 జ్ఞానేనతుతదజ్ఞానం, యేషాంనాశితమాత్మనః
తేషామాదిత్యవత్జ్ఞానం, ప్రకాశయతితత్పరమ్ ॥

ఎవని అజ్ఞానము జ్ఞానము చేత నశింపబడునో అతనికి జ్ఞానము సూర్యునివలె ప్రకాశించి పరమార్థతత్త్వమును జూపును.

29 విద్యావినయసంపన్నే, బ్రాహ్మణేగవిహస్తిని
శునిచైవశ్వపాకేచా, పణ్డితాఃసమదర్శినః ॥

విద్యా వినయ సంపన్నుడగు బ్రాహ్మణునియందును శునకము శునక మాంసము వండుకొని తినువాని యందును పండితులు సమదృష్టి కలిగి ఉందురు.

30 శక్నోతీహైవయస్సోఢుం, ప్రాక్శరీరవిమోక్షణాత్
కామక్రోధోద్భవంవేగం, సయుక్తస్ససుఖీనరః ॥

దేహత్యాగమునకు ముందు యెవడు కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గములు జయించునో, అట్టివాడు యోగి అనబడును.

31 యతేన్ద్రియమనోబుద్ధిః, మునిర్మోక్షపరాయణః
విగతేచ్ఛాభయక్రోధో, యస్సదాముక్తఏవసః ॥

ఎవడు ఇంద్రియములను జయించి, దృష్టిని భ్రూమధ్యమున నిలిపి ప్రాణాపాన వాయువులను స్తంభింపజేసి, మనస్సును, బుద్ధిని, స్వాధీన మొనర్చుకొని, మోక్షాసక్తుడై యుండునో అట్టివాడే ముక్తుడనబడును.

32 భోక్తారంయజ్ఞతపసాం, సర్వలోకమహేశ్వరం
సుహృదంసర్వభూతానాం, జ్ఞాత్వామాంశాన్తిమృచ్ఛతి ॥

సకల యజ్ఞ తపః ఫలములను పొందువానిగను, సకల ప్రపంచ నియామకునిగను, నన్ను గ్రహించిన మహనీయుడు మోక్షమును పొందుచున్నాడు.

33 యంసన్న్యాసమితిప్రాహుః, యోగంతంవిద్ధిపాణ్డవ
నహ్యసన్న్యస్తసంకల్పో, యోగీభవతికశ్చన ॥

అర్జునా! సన్న్యాసమని దేనినందురో, దానినే కర్మయోగ మనియు అందురు. అట్టి యొక సంకల్పత్యాగమొనర్చనివాడు యోగికాజాలడు.

34 యుక్తాహారవిహారస్య, యుక్తచేష్టస్యకర్మసు
యుక్తస్వప్నావబోధస్య, యోగోభవతిదుఃఖహా

యుక్తాహార విహారాదులు, కర్మాచరణము గలవానికి ఆత్మ సంయమ యోగము లభ్యము.

35 యథాదీపోనివాతస్థో, నేఙ్గతేసోపమాస్మృతా
యోగినోయతచిత్తస్య, యుంజతోయోగమాత్మనః ॥

గాలిలేనిచోట పెట్టిన దీపము నిశ్చలముగా ప్రకాశించు లాగుననే మనోనిగ్రహము కలిగి ఆత్మయోగమభ్యసించిన వాని చిత్తము నిశ్చలముగా నుండును.

36 సర్వభూతస్థమాత్మానం, సర్వభూతానిచాత్మని
ఈక్షతేయోగయుక్తాత్మా, సర్వత్రసమదర్శనః ॥

సకలభూతములయందూ సమదృష్టి కలిగినవాడు, అన్ని భూతములు తనయందును, తనను అన్ని భూతములయందును చూచుచుండును.

37 అసంశయంమహాబాహో, మనోదుర్నిగ్రహంచలమ్
అభ్యాసేనతుకౌన్తేయ, వైరాగ్యేణచగృహ్యతే ॥

అర్జునా! ఎట్టివానికైననూ, మనస్సును నిశ్చలముగా నిల్పుట దుస్సాధ్యమే. అయినను దానిని అభ్యాసవైరాగ్యములచేత నిరోధింపవచ్చును.

38 యోగినామపిసర్వేషాం, మద్గతేనాన్తరాత్మనా
శ్రద్ధావాన్భజతేయోమాం, సమేయుక్తతమోమతః ॥

అర్జునా! పరిపూర్ణమైన విశ్వాసముతో నన్నాశ్రయించి వినయముతో ఎవరు సేవించి, భజింతురో వారు సమస్త యోగులలో ఉత్తములు.

39 మనుష్యాణాంసహస్రేషు, కశ్చిద్యతతిసిద్ధయే
యతతామపిసిద్ధానాం, కశ్చిన్మాంవేత్తితత్త్వతః ॥

వేలకొలది జనులలో ఏ ఒక్కడో జ్ఞానసిద్ధి కొరకు ప్రయత్నించును. అట్లు ప్రయత్నించిన వారిలో ఒకానొకడు మాత్రమే నన్ను యదార్థముగా తెలుసుకొన గలుగుచున్నాడు.

40 భూమిరాపోఽనలోవాయుః, ఖంమనోబుద్ధిరేవచ
అహంకారఇతీయంమే, భిన్నాప్రకృతిరష్టధా ॥

భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారము అని నా మాయాశక్తి యెనిమిది విధములైన భేదములతో ఒప్పియున్నదని గ్రహింపుము.

41 మత్తఃపరతరంనాన్యత్కించిదస్తి ధనంజయ
మయిసర్వమిదంప్రోతం, సూత్రేమణిగణాఇవ ॥

అర్జునా! నా కన్న గొప్పవాడుగాని, గొప్పవస్తువుగాని, మరేదియూ ప్రపంచమున లేదు. సూత్రమున మణులు గ్రుచ్చబడినట్లు ఈ జగమంతయు నాయందు నిక్షిప్తమై వున్నది.

42 పుణ్యోగన్ధఃపృథివ్యాంచా, తేజశ్చాస్మివిభావసౌ
జీవనంసర్వభూతేషు, తపశ్చాస్మితపస్విషు ॥

భూమియందు సుగంధము, అగ్నియందు తేజము, యెల్ల భూతముల యందు ఆయువు, తపస్వులయందు తపస్సు నేనుగా ఎరుగుము.

43 దైవీహ్యేషాగుణమయీ, మమమాయాదురత్యయా
మామేవయేప్రపద్యన్తే, మాయామేతాంతరన్తితే ॥

పార్థా! త్రిగుణాత్మకము, దైవసంబంధమగు నా మాయ అతిక్రమింపరానిది. కాని నన్ను శరణుజొచ్చిన వారికి ఈ మాయ సులభసాధ్యము.

44 చతుర్విధాభజంతేమాం, జనాస్సుకృతినోర్జున
ఆర్తోజిజ్ఞాసురర్థార్థీ, జ్ఞానీచభరతర్షభ ॥

ఆర్తులు, జిజ్ఞాసువులు, అర్థకాములు, జ్ఞానులు అను నాలుగు విధములయిన పుణ్యాత్ములు నన్నాశ్రయించుచున్నారు.

45 బహూనాంజన్మనామన్తే, జ్ఞానవాన్మాంప్రపద్యతే
వాసుదేవస్సర్వమితి, సమహాత్మాసుదుర్లభః ॥

జ్ఞానసంపన్నుడైన మానవుడు అనేక జన్మములెత్తిన పిమ్మట విజ్ఞానియై నన్ను శరణమునొందుచున్నాడు.

46 అంతకాలేచమామేవ, స్మరన్ముక్త్వాకళేబరమ్
యఃప్రయాతిసమద్భావం, యాతినాస్త్యత్రసంశయః ॥

ఎవడు అంత్యకాలమున నన్ను స్మరించుచు శరీరమును వదలుచున్నాడో, వాడు నన్నే చెందుచున్నాడు.

47 అభ్యాసయోగయుక్తేన, చేతసానాన్యగామినా
పరమం పురుషం దివ్యం, యాతిపార్థానుచిన్తయన్
కవింపురాణమనుశాసితారం, అణోరణీయాం సమనుస్మరేద్యః
సర్వస్యధాతారమచిన్త్యరూపం, ఆదిత్యవర్ణంతమసఃపరస్తాత్ ॥

అర్జునా! ఎవడు అభ్యాసయోగముతో, ఏకాగ్రచిత్తమున దివ్యరూపుడైన మహాపురుషుని స్మరించునో, అట్టివాడు ఆ పరమపురుషునే చెందుచున్నాడు. ఆ మహాపురుషుడే సర్వజ్ఞుడు, పురాణపురుషుడు, ప్రపంచమునకు శిక్షకుడు, అణువుకన్నా అణువు, అనూహ్యమైన రూపము కలవాడు, సూర్యకాంతి తేజోమయుడు, అజ్ఞానాంధకారమున కన్నా ఇతరుడు.

48 అవ్యక్తోక్షరఇత్యుక్తః, స్తమాహుఃపరమాంగతిమ్
యంప్రాప్యననివర్తన్తే, తద్ధామపరమంమమ ॥

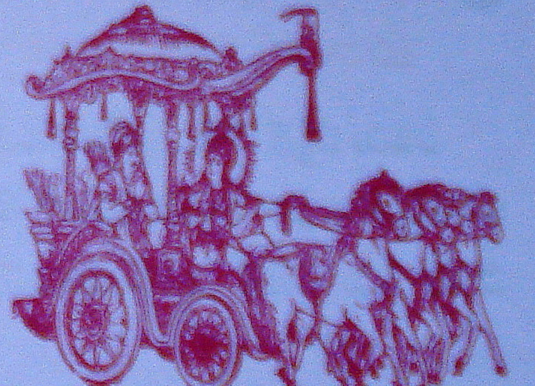
ఇంద్రియగోచరము కాని పరబ్రహ్మపదము శాశ్వతమైనది. పునర్జన్మ రహితమైన ఆ ఉత్తమపదమే పరమపదము.

49 శుక్లకృష్ణేగతీహ్యేతే, జగతఃశాశ్వతేమతే
ఏకయాయాత్యనావృత్తిం, అన్యయావర్తతేపునః ॥

జగత్తునందు శుక్లకృష్ణములనెడి రెండు మార్గములు నిత్యములుగా నున్నవి. అందు మొదటి మార్గము వలన జన్మ రాహిత్యము, రెండవదాని వలన పునర్జన్మము కలుగుచున్నవి.

50 వేదేషుయజ్ఞేషుతపస్సుచైవ,
దానేషుయత్పుణ్యఫలంప్రదిష్టమ్
అత్యేతితత్సర్వమిదంవిదిత్వా,
యోగీపరంస్థానముపైతిచాద్యమ్ ॥

యోగియైనవాడు వేదాధ్యయనము వలన, యజ్ఞతపో దానాదుల వలన కలుగు పుణ్యఫలమును ఆశింపక ఉత్తమమైన బ్రహ్మ పదవిని పొందగలడు.

51 సర్వభూతానికౌన్తేయా, ప్రకృతింయాన్తిమామికామ్
కల్పక్షయేపునస్తాని, కల్పాదౌవిసృజామ్యహమ్ ॥

పార్థా! ప్రళయకాలమున సకల ప్రాణులును, నాయందు లీనమగుచున్నవి, మరల కల్పాదియందు సకల ప్రాణులను నేనే సృష్టించుచున్నాను.

52 అనన్యాశ్చిన్తయన్తోమాం, యేజనాఃపర్యుపాసతే
తేషాంనిత్యాభియుక్తానాం, యోగక్షేమంవహామ్యహమ్ ॥

ఏ మానవుడు సర్వకాల సర్వావస్థలయందును నన్నే ధ్యానించుచుండునో, అట్టివాని యోగక్షేమములు నేనే వహించు చున్నాను.

53 పత్రంపుష్పంఫలంతోయం, యోమేభక్త్యాప్రయచ్ఛతి
తదహంభక్త్యుపహృతం, అశ్నామిప్రయతాత్మనః ॥

ఎవడు భక్తితో నాకు పత్రమైనను, పుష్పమైనను, ఫలమైనను, ఉదకమైనను ఫలాపేక్షరహితముగా సమర్పించుచున్నాడో, అట్టి వానిని నేను ప్రీతితో స్వీకరించుచున్నాను.

54 మన్మనాభవమద్భక్తో, మద్యాజీమాంనమస్కురు
మామేవైష్యసియుక్త్వైవ, ఆత్మానంమత్పరాయణః ॥

పార్థా! నాయందు మనస్సు లగ్నముచేసి యెల్లకాలము యందు భక్తి శ్రద్ధలతో స్థిరచిత్తుడవై పూజించితివేని నన్నే పొందగలవు.

ఇది ఉపనిషత్తుల సారాంశమైన యోగశాస్త్రమున శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునకు ఉపదేశించిన కర్మసన్యాస, ఆత్మసంయమ, విజ్ఞాన, అక్షరపరబ్రహ్మ, రాజవిద్యా, రాజగుహ్యయోగములు సమాప్తము.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గారు ఆలపించిన

భగవద్గీత

3వ భాగము

విభూతియోగము,
విశ్వరూప సందర్శనయోగము,
భక్తియోగము, క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞ విభాగ
యోగములు

సమర్పణ

'గానశేఖర', 'గానసుధాకర'

మాస్టర్ టి. శరత్‌చంద్ర

వ్యవస్థాపకులు

ఘంటసాల స్మారక పీఠం, శ్రీకాకుళం.

ఫోన్ : 98490 83934, 92465 83934

55 మహర్షయస్సప్తపూర్వే, చత్వారోమనవస్తథా
మద్భావామానసాజాతా, యేషాంలోకఇమాఃప్రజాః ॥

కశ్యపాది మహర్షి సప్తకము, సనకసనందనాదులు, స్వయంభువాది మనువులు నావలననే జన్మించిరి. పిమ్మట వారివలన ఎల్లలోకమందలి సమస్త భూతములు జన్మించెను.

56 మచ్చిత్తామద్గతప్రాణాః, బోధయన్తఃపరస్పరమ్
కథయన్తశ్చమాంనిత్యం, తుష్యన్తిచరమన్తిచ ॥

పండితులు నాయందు చిత్తముగలవారై నాయందే తమ ప్రాణములుంచి నా మహిమానుభావ మెరింగి ఒకరికొకరు ఉపదేశములు గావించుకొనుచు బ్రహ్మానందము ననుభవించు చున్నారు.

57 అహమాత్మాగుడాకేశా, సర్వభూతాశయస్థితః,
అహమాదిశ్చమధ్యంచా, భూతానామన్తఏవచా ॥

సమస్తభూతముల మనస్సులందున్న పరమాత్మ స్వరూపుడను నేనే. వాని ఉత్పత్తి, పెంపు నాశములకు నేనే కారకుడను.

58 వేదానాంసామవేదోస్మి, దేవానామస్మివాసవః
ఇంద్రియాణాంమనశ్చాస్మి, భూతానామస్మిచేతనా ॥

వేదములలో సామవేదము, దేవతలలో దేవేంద్రుడు, ఇంద్రియములలో మనస్సు, ప్రాణులందలి బుద్ధి నేనే.

59 ప్రహ్లాదశ్చాస్మిదైత్యానాం, కాలఃకలయతామహమ్
మృగాణాంచమృగేన్ద్రోహం, వైనతేయశ్చపక్షిణామ్ ॥

రాక్షసులలో ప్రహ్లాదుడు, గణికులలో కాలము, మృగములలో సింహము, పక్షులలో గరుత్మంతుడు నేనే.

60 యద్యద్విభూతిమత్సత్త్వం, శ్రీమదూర్జితమేవవా
తత్తదేవావగచ్ఛత్వం, మమతేజోంశసంభవమ్ ॥

లోకమునందు ఐశ్వర్యయుక్తమై, పరాక్రమయుక్తమై, కాంతి యుక్తమైన సమస్త వస్తువులు నా తేజోభాగము వలననే సంభవములు.

61 పశ్యమేపార్థరూపాణి, శతశోథసహస్రశః
నానావిధానిదివ్యాని, నానావర్ణాకృతీనిచా ॥

పార్థా! దివ్యములై, నానావిధములై, అనేక వర్ణములై, అనేక విశేషములు గల నా స్వస్వరూపమును కనులార దర్శింపుము.

ప్రభో! కృష్ణా

62 పశ్యామిదేవాంస్తవదేవదేహే, సర్వాంస్తథాభూతవిశేషసంఘాన్
బ్రహ్మాణమీశంకమలాసనస్థమ్, ఋషీంశ్చసర్వానురగాంశ్చదివ్యాన్
అనేకబాహూదరవక్త్రనేత్రం, పశ్యామిత్వాంసర్వతోఽనన్తరూపమ్
నాన్తం, నమధ్యం, నపునస్తవాదిం, పశ్యామివిశ్వేశ్వర విశ్వరూప
దంష్ట్రాకరాళానిచతేముఖాని, దృష్ట్వైవకాలానలసన్నిభాని
దిశోనజానేనలభేచశర్మ, ప్రసీదదేవేశజగన్నివాస ॥

దేవా! ఎల్లదేవతలు, ఎల్లప్రాణులు, బ్రహ్మాదులు, ఋషీశ్వరులు, వాసుకి మొదలగుగాగల యెల్ల సర్పములూ నీయందు నాకు గోచరమగుచున్నవి. ఈశ్వరా! నీ విశ్వరూపము అనేక బాహువులతో, ఉదరములతో, ముఖములతో ఒప్పియున్నది. అట్లయ్యూయు నీ ఆకారమున ఆద్యంత మధ్యములను గుర్తింపజాలకున్నాను. కోరలచే భయంకరమై, ప్రళయాగ్ని సమానములైన నీ ముఖములను చూచుటవలన నాకు దిక్కులు తెలియకున్నవి. కాన ప్రభో! నాయందు దయయుంచి నాకు ప్రసన్నుడవు కమ్ము కృష్ణా! ప్రసన్నుడవు కమ్ము.

అర్జునా!

63 కాలోస్మిలోకక్షయకృత్ప్రవృద్ధో,
లోకాన్సమాహర్తుమిహప్రవృత్తః
ఋతేపిత్వాంనభవిష్యంతిసర్వే,
యేవస్థితాఃప్రత్యనీకేషుయోధాః ॥

అర్జునా! ఈ ప్రపంచమునెల్ల నశింపజేయు బలిష్ఠమైన కాలస్వరూపుడను నేనే. ఈ యుద్ధమునకు సిద్ధపడినవారిని నీవు చంపకున్ననూ బ్రతుకగల వారిందెవ్వరునూ లేరు.

64 ద్రోణంచభీష్మంచజయద్రథంచ,
కర్ణంతథాన్యానపియోధవీరాన్
మయాహతాంస్త్వంజహిమావ్యథిష్ఠా,
యుధ్యస్వజేతాసిరణేసపత్నాన్ ॥

ఇప్పటికే ద్రోణ, భీష్మ, జయద్రథ కర్ణాది యోధ వీరులు నాచే సంహరింపబడిరి. ఇక మిగిలిన శత్రువీరులను నీవు సంహరింపుము.

65 కిరీటినం గదినం చక్రహస్తం, ఇచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ
తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన, సహస్రబాహో భవ విశ్వమూర్తే ॥

అనేక భుజములు గల నీ విశ్వరూపమును ఉపసంహరించి, కిరీటము, గద, చక్రము ధరించిన నీ సహజ సుందరమైన స్వరూపమును దర్శింప గోరుచున్నాను కృష్ణా...

66 సుదుర్దర్శమిదం రూపం, దృష్టవానసి యన్మమ
దేవా అప్యస్య రూపస్య, నిత్యం దర్శనకాంక్షిణః ॥

అర్జునా! నీవు దర్శించిన ఈ నా స్వరూపమును ఎవ్వరునూ చూడజాలరు. ఈ విశ్వరూపమును దర్శింప దేవతలందరునూ సదా కోరుచుందురు.

67 మయ్యావేశ్య మనో యే మాం, నిత్యయుక్తా ఉపాసతే
శ్రద్ధయా పరయోపేతా, స్తే మే యుక్తతమా మతాః ॥

ఎవరు నాయందే మనస్సు లగ్నము చేసి, శ్రద్ధాభక్తులతో నన్ను ధ్యానించుచున్నారో అట్టివారు అత్యంతము నాకు ప్రీతిపాత్రులు. వారే ఉత్తమ పురుషులు.

68 శ్రేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాత్, జ్ఞానాద్ధ్యానం విశిష్యతే
ధ్యానాత్కర్మఫలత్యాగః, త్యాగాచ్ఛాంతిరనంతరమ్ ॥

అభ్యాసయోగము కన్న జ్ఞానము, జ్ఞానము కన్న ధ్యానము, దానికన్న కర్మఫలత్యాగము శ్రేష్ఠము. అట్టి త్యాగమువల్ల సంసార బంధనము తొలగి, మోక్షప్రాప్తి సంభవించుచున్నది.

69 అనపేక్షః శుచిర్దక్షః, ఉదాసీనో గతవ్యథః
సర్వారంభపరిత్యాగీ, యో మద్భక్తః స మే ప్రియః ॥

ఎవరు కోరికలు లేనివారై, పవిత్రులై, పక్షపాతరహితులై, భయమును వీడి, కర్మఫలత్యాగియై నాకు భక్తుడగునో, అట్టివాడు నాకు మిక్కిలి ప్రీతిపాత్రుడు.

70 సమఃశత్రౌచమిత్రేచా, తథామానవమానయోః
శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు, సమస్సఙ్గవివర్జితః ।
తుల్యనిన్దాస్తుతిర్మౌనీ, సంతుష్టోయేనకేనచిత్
అనికేతఃస్థిరమతిః, భక్తిమాన్మేప్రియోనరః ॥

శత్రుమిత్రులయందును, మానావమానములయందును, శీతోష్ణ సుఖ దుఃఖాదులయందును సమబుద్ధి కలిగి సంగ రహితుడై, నిత్యసంతుష్టుడై, చలించని మనస్సు గలవాడై, నాయందు భక్తిప్రపత్తులు చూపు మానవుడు నాకు ప్రీతిపాత్రుడు.

71 ఇదంశరీరంకౌన్తేయా, క్షేత్రమిత్యభిధీయతే
ఏతద్యోవేత్తితంప్రాహుః, క్షేత్రజ్ఞఇతితద్విదః ॥

అర్జునా! దేహము క్షేత్రమనియు, దేహము నెరిగినవాడు క్షేత్రజ్ఞుడనియు పెద్దలు చెప్పుదురు.

72 అధ్యాత్మజ్ఞాననిత్యత్వం, తత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనం
ఏతత్‌జ్ఞానమితిప్రోక్తం, అజ్ఞానంయదతోన్యథాః ॥

ఆత్మజ్ఞానమునందు మనస్సు లగ్నము చేయుట, మోక్షప్రాప్తి యందు దృష్టి కలిగియుండుట, జ్ఞానమార్గములనియు, వానికి ఇతరములైనవి అజ్ఞానము లనియు చెప్పబడును.

73 కార్యాకారణకర్తృత్వే, హేతుఃప్రకృతిరుచ్యతే
పురుషస్సుఖదుఃఖానాం, భోక్తృత్వేహేతురుచ్యతే ॥

ప్రకృతిని 'హేతు'వని యందురు. అది శరీర సుఖదుఃఖాదులను తెలియజేయును. క్షేత్రజ్ఞుడు, ఆ సుఖదుఃఖములను అనుభవించుచుండును.

74 సమంసర్వేషుభూతేషు, తిష్ఠన్తంపరమేశ్వరం
వినశ్యత్స్వవినశ్యన్తం, యఃపశ్యతిసపశ్యతి ॥

శరీరము నశించినను తాను నశింపక, యెవడు సమస్త భూతము లందున్న పరమేశ్వరుని చూచునో, వాడే యెరిగినవాడు.

75 అనాదిత్వాన్నిర్గుణత్వాత్, పరమాత్మాయమవ్యయః
శరీరస్థోపికౌంతేయా, నకరోతినలిప్యతే ॥

అర్జునా! గుణనాశనరహితుడైనవాడు పరమాత్మ. అట్టి పరమాత్మ దేహాంతర్గతుడయ్యును, కర్మలనాచరించువాడు కాదు.

76 యథాప్రకాశయత్యేకః, కృత్స్నంలోకమిమంరవిః
క్షేత్రం క్షేత్రీ తథాకృత్స్నం, ప్రకాశయతి భారత ॥

పార్థా! సూర్యుడొక్కడే యెల్ల జగత్తులను ఏ విధముగా ప్రకాశింప జేయుచున్నాడో, ఆ విధముగనే క్షేత్రజ్ఞుడు యెల్ల దేహములను ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు.

ఇది ఉపనిషత్తుల సారాంశమైన గీతాశాస్త్రమందు, శ్రీకృష్ణుడు అర్జునున కుపదేశించిన విభూతియోగము, విశ్వరూపసందర్శన యోగము, భక్తియోగము, క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞ విభాగయోగములు సమాప్తము.

పద్మశ్రీ ఘంటసాల గారు ఆలపించిన

భగవద్గీత

4వ భాగము

గుణత్రయ విభాగ, పురుషోత్తమ ప్రాప్తి, దేవాసుర సంపద్విభాగ, శ్రద్ధాత్రయవిభాగ, మోక్షసన్యాస యోగములు

సమర్పణ

'ధ్యాన ఘంటసాల', 'గానగంధర్వ'

మాస్టర్ టి. శరత్‌చంద్ర

ధ్యాన ప్రచారకులు

ధ్యాన సంగీత ప్రచార సంస్థ, హైదరాబాద్
ఫోన్ : 98490 83934, 92465 83934

77 పరంభూయఃప్రవక్ష్యామి, జ్ఞానానాంజ్ఞానముత్తమం
యజ్జ్ఞాత్వామునయస్సర్వే, పరాంసిద్ధిమితోగతాః ॥

జ్ఞానార్జనమున మహనీయులైన ఋషీశ్వరులు మోక్షమును పొందిరి. అట్టి మహత్తరమైన జ్ఞానమును నీకు ఉపదేశించు చున్నాను.

78 సర్వయోనిషుకౌంతేయా, మూర్తయస్సంభవంతియాః
తాసాంబ్రహ్మమహద్యోనిః, అహంబీజప్రదఃపితా ॥

అర్జునా! ప్రపంచమున జన్మించు ఎల్ల చరాచర సమూహము లకు ప్రకృతి తల్లి వంటిది, నేను తండ్రి వంటివాడను.

79 తత్రసత్త్వంనిర్మలత్వా, ప్రకాశకమనామయమ్
సుఖసఙ్గేనబధ్నాతి, జ్ఞానసఙ్గేనచానఘా ॥

అర్జునా! త్రిగుణములలో సత్త్వగుణము నిర్మలమగుటంజేసి, సుఖ జ్ఞానాభిలాషల చేత, ఆత్మను దేహమునందు బంధించు చున్నది.

80 రజోరాగాత్మకంవిద్ధి, తృష్ణాసంగసముద్భవమ్
తన్నిబధ్నాతికౌంతేయా, కర్మసంగేనదేహినమ్ ॥

ఓ కౌంతేయా! రజోగుణము కోరికలయందు అభిమానము అనురాగము పుట్టించి, ఆత్మను బంధించుచున్నది.

81 తమస్త్వజ్ఞానజంవిద్ధి, మోహనంసర్వదేహినామ్
ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిః, తన్నిబధ్నాతిభారతా ॥

అర్జునా! అజ్ఞానము వలన పుట్టునది తమోగుణము, అది సర్వప్రాణులను మోహింపజేయునది. ఆ గుణము, మనుజుని అలసత్వముతోను, అజాగ్రత్తతోను, నిద్రతోను బద్ధునిజేయును.

82 మానావమానయోః, తుల్యస్తుతుల్యోమిత్రారిపక్షయోః
సర్వారంభపరిత్యాగీ, గుణాతీతస్స ఉచ్యతే ॥

మానావమానములయందు, శత్రుమిత్రులయందు సమమైన మనస్సు గలవానిని త్రిగుణాతీతుడందురు.

83 ఊర్ధ్వమూలమధశ్శాఖం, అశ్వత్థంప్రాహురవ్యయమ్
ఛందాంసియస్యపర్ణాని, యస్తంవేదసవేదవిత్ ॥

బ్రహ్మమే మూలముగా విస్తృతమైన అహంకారము కొమ్మలుగా గల అశ్వత్థవృక్షము అనాది అయినది. అట్టి సంసారవృక్షమునకు వేదములు ఆకులు వంటివి. అట్టిదాని నెరింగినవాడే వేదార్థము నెరింగినవాడు.

84 నతద్భాసయతేసూర్యో, నశశాంకోనపావకః
యద్గత్వానినివర్తంతే, తద్ధామపరమంమమా

పునరావృత్తి రహితమైన మోక్షపదము, సూర్యచంద్రాగ్నుల ప్రకాశమున కతీతమై, నా తత్త్వమె పరమై యున్నది.

85 అహంవైశ్వానరోభూత్వా, ప్రాణినాందేహమాశ్రితః
ప్రాణాపానసమాయుక్తః, పచామ్యన్నంచతుర్విధమ్ ॥

దేహములందు జఠరాగ్నిస్వరూపుడనై, నాచే భుజించు భక్ష్య, భోజ్య, లేహ్య, చోష్య పదార్థముల జీర్ణము చేయుచున్నాను.

86 తేజఃక్షమాధృతిశ్శౌచం, అద్రోహోనాతిమానితా
భవన్తిసంపదందైవీం, అభిజాతస్యభారత ॥
దమ్భోదర్పోఽభిమానశ్చ, క్రోధఃపారుష్యమేవచ
అజ్ఞానంచాభిజాతస్య, పార్థ! సంపదమాసురీమ్ ॥

పార్థా! సాహసము, ఓర్పు, ధైర్యము, శుద్ధి, ఇతరుల వంచింప కుండుట, కావరము లేకయుండుట మొదలగు గుణములు దైవాంశ సంభూతులకుండును. అట్లే డంభము, గర్వము, అభిమానము, క్రోధము, కఠినపు మాటలాడుట, అవివేకము, మొదలగు గుణములు రాక్షసాంశమున బుట్టిన వారికుండును.

87 త్రివిధంనరకస్యేదం, ద్వారంనాశనమాత్మనః
కామఃక్రోధస్తథాలోభః, తస్మాదేతత్త్రయంత్యజేత్ ॥

కామ, క్రోధ, లోభములు ఆత్మను నాశనము చేయును. అవి నరకప్రాప్తికి హేతువులు కావున, వానిని వదలి వేయవలెను.

88 యశ్శాస్త్రవిధిముత్సృజ్య, వర్తతేకామకారతః
నసిద్ధిమవాప్నోతి, నసుఖం, నపరాంగతిమ్ ॥

శాస్త్రవిషయముల ననుసరింపక ఇచ్ఛామార్గమున ప్రవర్తించువారు సుఖసిద్ధులను పొందజాలరు. పరమపదము నందజాలరు.

89 త్రివిధాభవతిశ్రద్ధా, దేహినాంసాస్వభావజా
సాత్త్వికీరాజసీచైవ, తామసీచేతితాంశృణు ॥

జీవులకు గల శ్రద్ధ, పూర్వజన్మవాసనాబలము వలన లభ్యము. అది రాజసము, సాత్త్వికము, తామసములని మూడు విధములుగా నున్నవి.

90 యజన్తేసాత్త్వికాదేవాన్, యక్షరక్షాంసిరాజసాః
ప్రేతాన్భూతగణాంశ్చాన్యే, యజన్తేతామసాజనాః ॥

సత్త్వగుణులు దేవతలను, రజోగుణులు యక్షరాక్షసులను, తమోగుణులు భూతప్రేతగణంబులను శ్రద్ధాభక్తులతో పూజించు చుందురు.

01 అనుద్వేగకరం వాక్యం, సత్యం ప్రియహితం చ యత్
స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ, వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే ॥

ఇతరుల మనస్సు నొప్పించనిదియు, ప్రియము, హితమునగు [illegible] సత్యవాక్యము, వేదాభ్యాసము [illegible], వాచకతపస్సని చెప్పబడును.

02 కామ్యానాం కర్మణాం న్యాసం, సన్న్యాసం కవయో విదుః
సర్వకర్మఫలత్యాగం, ప్రాహుస్త్యాగం విచక్షణాః ॥

[illegible] కర్మల నాచరించకుండుట సన్యాసమనియు, కర్మఫలము, [illegible] త్యాగమనియు పెద్దలు చెప్పుదురు.

03 అనిష్టమిష్టం మిశ్రం చ, త్రివిధం కర్మణః ఫలమ్
భవత్యత్యాగినాం ప్రేత్య, న తు సన్న్యాసినాం క్వచిత్ ॥

కర్మఫలములు - ప్రియములు, అప్రియములు, ప్రియాప్రియములని మూడు విధములు. కర్మఫలము కోరినవారు జన్మాంతరమందు ఆ ఫలములను పొందుచున్నారు. కోరని వారు ఆ ఫలములను జన్మాంతరమున పొందజాలకున్నారు.

04 ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ, కార్యాకార్యే భయాభయే
బంధం మోక్షం చ యా వేత్తి, బుద్ధిః సా పార్థ సాత్త్వికీ ॥

[illegible]

05 అశ్వత్థః సర్వవృక్షాణాం, దేవర్షీణాం చ నారదః
గంధర్వాణాం చిత్రరథః, సిద్ధానాం కపిలో మునిః ॥

[illegible]

06 సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య, మామేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో, మోక్షయిష్యామి మా శుచః ॥

సమస్త [illegible] నాకర్పించి, నన్నే శరణుపొందిన ఎల్ల పాపముల నుండి నిన్ను విముక్తుని గావింతును. దిగులు [illegible].

97 యఇదంపరమంగుహ్యం, మద్భక్తేష్వభిధాస్యతి
భక్తింమయిపరాంకృత్వా, మామేవైష్యత్యసంశయః ॥

ఎవడు పరమోత్కృష్టమైనదియు, పరమరహస్యమైన ఈ గీతాశాస్త్రమును నా భక్తులకుపదేశము చేయుచున్నాడో వాడు మోక్షమున కర్హుడు.

98 కచ్చిదేతచ్ఛ్రుతంపార్థ, త్వయైకాగ్రేణచేతసా
కచ్చిదజ్ఞానసమ్మోహః, ప్రనష్టస్తేధనంజయా ॥

ధనంజయా! పరమగోప్యమైన ఈ గీతాశాస్త్రమును చక్కగా వింటివా? నీ అజ్ఞాన జనితమైన అవివేకము నశించినదా?

కృష్ణా!

99 నష్టోమోహస్మృతిర్లబ్ధ్వా, త్వత్ప్రసాదాన్మయాచ్యుతా
స్థితోస్మిగతసందేహః, కరిష్యేవచనం తవా ॥

అచ్యుతా! నా అవివేకము నీ దయవలన తొలగెను. నాకు సుజ్ఞానము లభించినది. నాకు సందేహములన్నియూ తొలగినవి. నీ ఆజ్ఞను శిరసావహించెదను.

100 యత్రయోగీశ్వరఃకృష్ణో, యత్రపార్థోధనుర్ధరః
తత్రశ్రీర్విజయోభూతిః, ధ్రువానీతిర్మతిర్మమా ॥

యోగీశ్వరుడగు శ్రీకృష్ణుడు, ధనుర్ధారియగు అర్జునుడు, ఎచట నుందురో, అచ్చట సంపద, విజయము, ఐశ్వర్యము, స్థిరమగు నీతి యుండును.

101 గీతాశాస్త్రమిదంపుణ్యం, యఃపఠేత్ప్రయతఃపుమాన్
విష్ణోపదమవాప్నోతి, భయశోకాదివర్జితః ॥

గీతాశాస్త్రమును ఎవరు పఠింతురో వారు భయశోకాది వర్జితులై విష్ణు సాయుజ్యమును పొందుదురు.

ఇది ఉపనిషత్తుల సారాంశమైన గీతాశాస్త్రమునందు శ్రీకృష్ణుడు అర్జునున కుపదేశించిన, గుణత్రయ విభాగ, పురుషోత్తమ ప్రాప్తి, దేవాసుర సంపద్విభాగ, శ్రద్ధాత్రయవిభాగ మోక్షసన్యాసయోగములు సర్వమూ సమాప్తము.

ఓం... సర్వేజనాసుఖినోభవంతు,
సమస్తసన్మంగళానిసంతు
అసతోమాసద్గమయా
తమసోమాజ్యోతిర్గమయా
మృత్యోర్మాఅమృతంగమయా
ఓం... శాంతి శాంతి శాంతి:

చంకనెత్తుకపెంచి చదువు చెప్పించిన
తాత భీష్ముడు నాకు తాతగాదె!
ప్రీతిమై దాచక విలువిద్యనంత నా
కొన్న నేర్పిన ద్రోణుడొజ్జగాదె!
పాండవేతరులై పగతురైనను గాని
కౌరవుల్ నా బంధుగులరు కాదె!
ఎదిరి పక్షంబులో కదలాడు శల్యుండు
మాద్రేయులకు మాకు మామగాదె!
ద్రోణ సుతుడును, కృపుడును తోటివారె
ఎల్లవారలు నావారె యెద దలంప
కానివారలు లేరయ్య కదనమందు
వారి దునుమంగ తరమౌనె వనజనాభ!

సమర్పణ : శ్రీ ధ్యానమైన శ్రీరాములు గారు
ట్రస్టీ, పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ ట్రస్ట్, హైదరాబాద్

ఓం నమో నారాయణాయ

ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ